

પુસ્તક: ૭૩ ✓

સર્ગ: ૧૯૭૫-૭૬

સંવત: ૨૦૩૨

૭૩ ૨૫ ૧૯૭૫
૭-૭૩
૨૦૩૨

શ્રી આત્માનંદ પુકાર
વાર્ષિક ફાઇલ

શ્રી જન આત્માનંદ સભા
ખાલોદ, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૧.

૨૦૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

૧૬-૧૧-૭૫

પ રિ પ ત્ર

૨૬ સભાસદ અંકુઓ/બહેનો

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેનાં કાર્યો માટે સં. ૨૦૩૨ના માગસંકલ્પ નં. ૨૧-૧૨-૭૫ રવિવારના રોજ સવારના ૧૦-૦૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં રૂ. ૬૬ શ્રી ભો.ગીલાદભાઈ લેખર હોલમાં મળશે તો આપ અવશ્ય પધારવા તસ્દી લેશો.

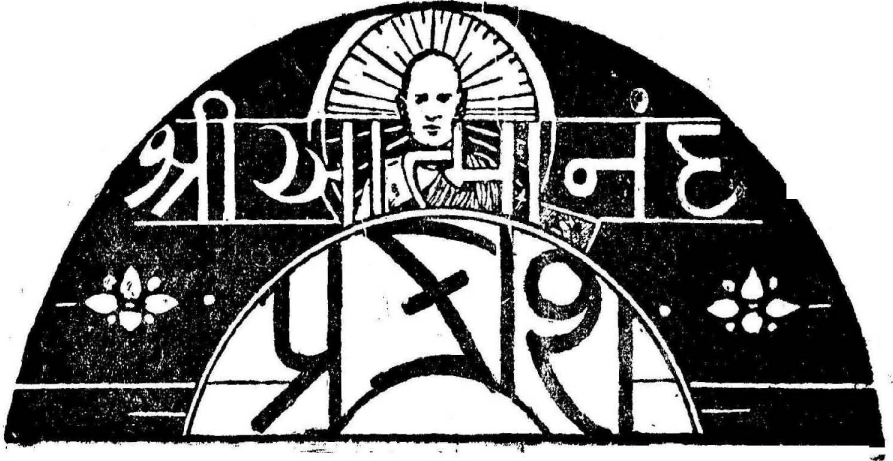
કાર્યો :—

- (ક) તા. ૨૦-૭-૭૫ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (ખ) સં. ૨૦૩૦ ની સાલના આવક-ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા.
આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરેલ છે, તે સભ્યોને જોવા માટે સભાના ટેબલ ઉપર મૂકેલ છે.
- (ગ) સંવત ૨૦૩૨ની સાલના હિસાબ ઓડીટ કરવા માટે ઓડિટરની નિમણૂક કરવા તથા તેનું મહેનતાનું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (ઙ) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રીઓ ને રજૂ કરે તે.

લી. સેવકો

ભાવજી ઝવેરલાલ શાહ
હીરાલાલ જુહાલાલ શાહ
માનદ મંત્રીઓ

તા. ૬. — આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તો તે જ દિવસે બંધારણની કલમ અનુસાર બંધાઈ પડી શકે તેથી અને વગર કોરમે પણ ઉપરની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.

वर्ष : ७३] वि. सं. २०३२ कार्तिक .: ध. सं. १६७५ नवेम्बर [अंक : १

महावीर-वन्दना अष्टकम्

मोक्षमार्गोपदेष्टारं, छेत्तारं पापशाखिनः ।
 रिपुषट्कनिषेद्धारं, वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ १ ॥
 पतितपावनं देवं दलितानां हितैषिणम् ।
 दैन्यदारिद्र्यहन्तारं, वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ २ ॥
 दुबुद्धिग्रस्त जीवानां, सम्यग् बुद्धि प्रदायकम् ।
 मोह समूल मेत्तारं, वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ ३ ॥
 मातृभक्ति प्रदेष्टारं, भव्यानां गर्भं कालतः ।
 बाल्यकाले महाशूरं, वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ ४ ॥
 त्रैशलेयं महावीरं, सैद्धांतिं पौरुषान्वितम् ।
 दयावन्तं क्षमावन्तं वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ ५ ॥
 सर्वस्मिन् प्रतिष्ठातारं जैनत्वस्य सुखस्य च ।
 शान्तिसमाधि दातारं वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ ६ ॥
 विवेक चक्षु प्रदातारं सर्वेषां पापरोधकम् ।
 सम्यग् ज्ञानप्रणेतां, वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ ७ ॥
 पूर्णानन्दमयं शान्तं, धर्मविद्या प्रकाशकम् ।
 पतादशं महावीरं, वन्देऽहं ज्ञातनन्दनम् ॥ ८ ॥
 देवाधिदेववीरस्य मद्जीह्वापावनी कृते ।
 गुम्फिता वन्दना श्रेष्ठा, पूर्णानन्देन धीमता ॥ ९ ॥
 रचयिता : पं. पूर्णानन्दविजय (कुमारश्रमण) ओरीवल्ली (वेस्ट)

નૂતનવર્ષના મંગળ પ્રવેશો

લે. મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

ભગવાન મહાવીરની પરચીસો ને એકમી નિર્વાણ શતાબ્દી જયંતીની સાથેસાથ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું મુખપત્ર ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ પ્રસ્તુત અંકથી એતેર વર્ષની લાંબી મઝલ પૂર્ણ કરી તોતેરમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. આ મંગળ પ્રસંગ સમગ્ર જૈન સમાજ માટે આનંદ અને ગૌરવનો વિષય છે. આવી અપૂર્વ સફળતા માટેનો સાચો યશ સ્વ. પૂજ્ય પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ જેમની પ્રેરણાથી આ સભાએ પ્રાચીન સાહિત્ય પ્રકાશનની શરૂઆત કરી તેમજ સ્વ. પૂજ્ય આચાર્ય પ્રવર શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ; પૂ. મુનિરત્ન શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને પ્રાતઃ સ્મરણીય આગમ પ્રભાકર મુનિશ્રી પુણ્ય-વિજયજી મહારાજના કાળે જાય છે. તદુપરાંત શાંતમૂર્તિ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તેમજ પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજ-જેમની તરફથી આ સભાને હસ્ત લિખિત મહામૂલા પ્રાચીન સાહિત્ય ગ્રંથોના અપૂર્વ સંગ્રહ પ્રાપ્ત થયો હતો, તે સૌનો જેટલો ઉપકાર માનીએ તેટલો ગ્રાંથો છે.

દેવ, ગુરુ અને ધર્મને વફાદાર રહી, જૈન સમાજનો અશુદ્ધ થાય અને એકતા સધાય એવા પ્રેરણાત્મક લેખો, કાવ્યો અને કથાઓ તેમજ જૈન દર્શન, તત્ત્વજ્ઞાન અને ધાર્મિક શિક્ષણ અંગેના લેખોને મુખ્યત્વે ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’માં સ્થાન આપવામાં આવે છે. ગદ્ય અને પદ્ય વિભાગમાં વિવિધ સુંદર સામગ્રી પીરસવામાં આ વર્ષે મુખ્ય કાળો પૂ. આચાર્ય વિજયદક્ષસૂરિજી પૂ. પં. શ્રી હેમચંદ્રવિજયજી ગણિ, પૂ. મુનિશ્રી પ્રહુન્નવિજયજી

મહારાજ, પૂજ્ય સાધ્વીઓશ્રી ઝંકારશ્રીજી, કનકશ્રીજી, તથા અન્ય લેખકોમાં શ્રી ભાનુભતિબેન દલાલ, કુ. સુશીલા જૈન તેમજ ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખલાલ મહેતા, શ્રી હિરાલાલ ર. કાપડિયા, ઉપેન્દ્રરાય જ. સાંડેસરા, ઝવેરભાઈ બી શેઠ, પં. શ્રી દલસુખભાઈ માલવણિયા, ભોગીલાલ જ. સાંડેસરા, રતીલાલ મકાભાઈ શાહ, પં. શ્રી લાલચંદ્ર ભગવાન ગાંધી, મકરન્દ દવે, ડૉ. ભાઈલાલ બાવીશી, અમરચંદ માવજી દેશાઈ જગજીવનદાસ જે. અને અન્ય નાના મોટા લેખકોનો છે, જે સૌનો આ તકે અમે અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં સર્વશ્રી નાનચંદ તારાચંદ શાહ, શ્રી હિરાલાલ જુઠાલાલ શાહ, શ્રી નારાણજી શામજી મોમાયા, શ્રી વીરચંદ મીઠાભાઈ શાહ, શ્રી અજવાળીબેન બેચરદાસ પંડિત, શ્રી પ્રભુદાસ રામજી મહેતા, શ્રી ચીમનલાલ હરિલાલ શાહ, શ્રી વૃજલાલ રતિલાલ શાહ, વિજેન્દ્રભાઈ હિંમતલાલ દલાલ અને શ્રી શામલજી કુલચંદ વસા આ સભા સાથે પેટ્રન તરીકે જોડાયાં છે. તદુપરાંત સર્વશ્રી વિનયચંદ વીરજીભાઈ ધાબરાવાળા શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદભાઈ શાહ એમ એ. બી. કેમ. એલ. એલ. બી., શ્રી જયંતીલાલ એસ. બદામી, શ્રી ગૌતમલાલ એ. શાહ, શ્રી ગુલાબચંદ કુલચંદ શાહ, નવનીતરાય રતનજી, દોશી રમેશકુમાર મનસુખલાલ, શ્રી નટવરલાલ એમ. શાહ, શ્રી જયંતીલાલ રતિલાલ મહેતા, શ્રી હિંમતલાલ પ્રેમચંદભાઈ, શ્રી હિંમતલાલ ચાંપશીભાઈ, શ્રી કેશવલાલ મુલચંદ વોરા, શ્રી જયેશકુમાર નવનીતરાય બાળુભાઈ લલ્લુભાઈ દોશી અને શ્રી સોરઠ વંથળા

તપગચ્છ સંઘ આ સભાના આજીવન સભ્યો બની સભાના કાર્યને સહકાર અને ઉત્તેજન આપેલ છે, તે બદલ આ સૌ મહાનુભાવોનો આ તકે અમે આભાર મનીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં આપણી સભાના પેટ્રન ડૉ. વલ્લભદાસ નેણશીભાઈના તા. ૩-૫-૭૫ શનિવારના રોજ મોરબી મુકામે થયેલ અવસાનની નોંધ લેતા અમે ખૂબ દીદગીરી અનુભવીએ છીએ. સ્વર્ગસ્થ ખૂબ લોકપ્રિય ડોક્ટર હતા. સ્વભાવે સરળ, માયાળુ અને ધર્મપ્રેમી હતા. તેઓ ઉત્તમ કોટિના લેખક હતા અને તેમને જૈનધર્મનું ઊંડું જ્ઞાન હતું. નિવૃત્ત થયા પછી તેમનો સમય વાંચવામાં તેમજ લખવામાં પસાર કરતા અને વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ તેમણે તેમનું સ્વાસ્થ્ય અખંડ બળથી રાખ્યું હતું.

ઉંઝા ફાર્મસીવાળા શેઠ ભોગીલાલભાઈ નગીનદાસના સં. ૨૦૩૧ ના ફાગણ શુદ્ધ ૧૨ ના રોજ અમદાવાદ મુકામે થયેલ અવસાનની નોંધ લેતા અમે ઊંડો આઘાત અનુભવીએ છીએ. સ્વર્ગસ્થ શ્રી આપણી સભાના આજીવન સભ્ય હતા અને તેને સભા પ્રત્યે ભારે આદર હતો. આ સભાના પેટ્રનો અને આજીવન સભ્ય બંધુઓને ભેટ આપવા તેઓ ઘણા વરસોથી પયાંગો મોકલાવતા. તેઓ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીના અનન્ય ભક્ત હતા.

ભાવનગર નિવાસી શાહ શાંતિલાલ ચત્રભૂજનું મુંબઈ મુકામે તા. ૬-૫-૭૪ ના રોજ દુઃખદ અવસાન થયાની નોંધ લેતા અમને દુઃખ થાય છે. સદ્ગત શ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા.

આ સભાની અર્ધી સદીથી પણ વધુ સેવા કરનાર સભાના માજી પ્રમુખ સ્વર્ગસ્થ શ્રી ગુલાબચંદભાઈ આણંદજીના ધર્મપત્ની અને આપણી સભાના પેટ્રન અને સેવાભાવી કાર્યકર શ્રી. મનુભાઈ ગુલાબચંદ કાપડીયાના માતૃશ્રી પૂ. રંભાબેનના સં. ૨૦૩૧ ના પોષ શુદ્ધ ૨ મંગળવાર તા. ૧૪-૧-૭૫ ના દુઃખદ અવસાન થયાની

નોંધ લેતા અમને દુઃખ થાય છે. સદ્ગત પૂ. રંભામહેન આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા.

ડૉ. મણિલાલ લલ્લુભાઈ શાહ તા. ૩૦-૮-૭૪ ના રોજ રાજકોટ મુકામે સ્વર્ગવાસ પામ્યાં. સ્વર્ગસ્થ શ્રી સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓ અનન્ય ધર્મપ્રેમી અને સ્વભાવે મિલનસાર હતા.

શ્રી. અમૃતલાલ ગોવિંદજી પારેખ (અચુભાઈ) નું ભાવનગર મુકામે તા. ૨૧-૫-૭૫ના દુઃખદ અવસાનની નોંધ લેતા અમે ખેદ અનુભવીએ છીએ. સદ્ગત શ્રી સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓ અત્યંત સરળ, નમ્ર, માયાળુ અને મિલનસાર પ્રકૃતિ ધરાવતા.

તા. ૧૦-૧૦-૭૫ ના રોજ જુનાગઢ નિવાસી શેઠશ્રી વિનયચંદ હરખચંદના મુંબઈ મુકામે થયેલ સ્વર્ગવાસની નોંધ લેતા અમે અત્યંત ખેદ અનુભવીએ છીએ. સદ્ગત શ્રી અત્યંત ધાર્મિક વૃત્તિના હતા તેમજ જૈનધર્મ પરનો તેમનો અભ્યાસ ખૂબ જ ઊંડો અને તલસ્પર્શી હતો. સદ્ગતશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા અને સભા પ્રત્યે અત્યંત લાગણી ધરાવતા હતા.

ઉપરોક્ત સભાના પેટ્રન તેમજ આજીવન સભ્યોના આત્માને અમે ચિરસ્થાયી શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ અને તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલા દુઃખ પ્રત્યે સમવેદના વ્યક્ત કરીએ છીએ.

મહીસુર યુનિવર્સિટીના જૈનોલોજી અને પ્રાકૃત વિભાગના વડા ડૉ. આદિનાથ નેમિનાથ ઉપાધ્યેના તા. ૮-૧૦-૭૫ના રોજ કોલ્હાપુર મુકામે થયેલ અવસાનથી અમે ખૂબજ ઊંડા શોક અને આઘાતની લાગણી અનુભવીએ છીએ. સ્વર્ગસ્થ શ્રી ઉપાધ્યે પ્રાકૃત ભાષાના અને જૈન દર્શન શાસ્ત્રના ઊંડા અભ્યાસી હતા. ગયા સ્વાતંત્ર્ય દિને એટલે તા. ૧૫મી ઓગસ્ટે તેઓશ્રીને રાષ્ટ્રપતિ તરફથી સંસ્કૃત ભાષાના નિષ્ણાપૂર્વકના અભ્યાસી તરીકે સર્ટિફિકેટ ઓફ એનર અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું. જૈન આત્માનંદ સભા તેમજ આપણા

નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રવેશે]

પ્રકાશનો અંગે તેમના દિલમાં ખૂબ આદરની લાગણી હતી. સભાના મણિ મહોત્સવ પ્રસંગે તેઓશ્રી ભાવનગર પધાર્યા હતા અને પૂજ્ય મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી સંપાદિત સંશોધિત કરેલ 'દ્વાદશાર નયચક્ર'ના અમૂલ્ય ગ્રંથની પ્રકાશન વિધિ તેઓશ્રીના શુભ હસ્તે થયેલ હતી. સભાના પ્રમુખ શ્રી. ખીમચંદલાઈ શાહના સન્માન સમારંભ વખતે તેમના સંદેશમાં જણાવ્યું હતું કે, "Such dedicated workers are rare in these days, and hence his services are all the more valuable." આ શબ્દો સદ્ગત શ્રી સભાના માણ પ્રમુખ શ્રી. શાહ સાહેબના કેવા નિકટના પરિચયમાં હતા તે ખતાવી આપે છે. શ્રી. ઉપાધ્યે જતાં જૈન સમાજે એક અણમૂલ રત્ન ગુમાવ્યું છે. અમે તેમના આત્માને ચિરસ્થાયી શાન્તિ ઇચ્છીએ છીએ અને તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખ પ્રત્યે સમવેદના વ્યક્ત કરીએ છીએ.

શ્રીમતી નર્મદાબાઈ ચત્રજી ગાંધી મહિલા કેલેજની સ્થાપનાથી બાવીસ વર્ષ સુધી તદ્દન અવેતન માનદ આચાર્યપદે રહી શ્રી. શાહ સાહેબે પોતાના પુરુષાર્થ અને પ્રતિભાથી એ કેલેજની લોકહૃદયમાં તેમજ યુનિવર્સિટીમાં એક આગવી પ્રતિષ્ઠા ઊભી કરી. નાદુરસ્ત તબિયતના કારણે આ સંસ્થામાંથી નિવૃત્ત થતાં કેલેજના ઉપક્રમે શ્રી ભાવનગર સ્ત્રી કેળવણી મંડળના સહકારથી તા. ૧૫-૨-૭૫ ના ભાવનગરમાં શ્રી. શાહ સાહેબનો નિવૃત્તિ સન્માન સમારંભ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. આ સમારંભમાં અતિથિ વિશેષ પદે સુબંધના સુપ્રસિદ્ધ ધારાશાસ્ત્રી અને ચિંતક શ્રી. ચીમનલાલ ચક્રભાઈ શાહ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. એસ. એન. ડી. ટી. વિમેન્સ યુનિવર્સિટી તરફથી ઉપસ્થિત રહેલા ડૉ. રજીસ્ટ્રાર શ્રી. આઈ. એન. કાજી સાહેબ તથા નિવૃત્ત આચાર્યશ્રી ડી. એસ. ફાટક સાહેબે યુનિવર્સિટી તરફથી શ્રી. શાહ સાહેબને આ પ્રસંગે પુષ્પહાર તથા શાલ

અર્પણ કર્યા હતા. આ અપૂર્વ સન્માન સમારંભનું પ્રમુખ સ્થાન સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટીના કુલપતિ અને વિદ્વાન સાહિત્યકાર શ્રી. યશવંતભાઈ શુક્લે શોભાવ્યું હતું. આ પ્રસંગે તૈયાર કરવામાં આવેલ શ્રી. શાહ સાહેબના તૈલ ચિત્રની અનાવરણ વિધિ શ્રી. ચીમનલાલ ચક્રભાઈ શાહે કરી હતી. ભાવનગર સ્ત્રી કેળવણી મંડળના પ્રમુખ શ્રી. ભોગીલાલ શેઠે શ્રી. શાહ સાહેબની જૈન સમાજની સેવાઓનો ઉલ્લેખ કરતાં આ પ્રસંગે કહ્યું હતું કે, "શ્રી. ખીમચંદલાઈએ આ કેલેજ ઉપરાંત જૈન સમાજની પણ સારી સેવા કરી છે, તેનો મારે ઉલ્લેખ કરવો જોઈએ. જૈન સમાજ માત્ર ધનનો જ ઉપાસક નથી, વિદ્યાનો પણ ઉપાસક છે. જૈન આત્માનંદ સભાનો વહીવટ શ્રી. ખીમચંદલાઈ કેવી ઉત્તમ રીતે કરી રહ્યા છે તેની તો સૌને ખબર હશે."

શ્રી. શાહ સાહેબ જૈન આત્માનંદ સભા સાથે ઉપ પ્રમુખ પદે સં. ૨૦૦૨ ની સાલમાં જોડાયા અને પ્રમુખ શ્રી. શુલાબચંદ આણંદજીના સ્વર્ગવાસ પછી તેમણે સં. ૨૦૧૪ની સાલથી સંસ્થાનું પ્રમુખ પદ સ્વીકાર્યું. શ્રી. શાહ સાહેબે પોતાની કાર્ય કુશળતા, નિખાલસ સ્વભાવ અને દીર્ઘદષ્ટિથી સંસ્થાનો અપૂર્વ વિકાસ કર્યો. અનેક નવા પ્રકાશનો કર્યા. નાદુરસ્ત તબિયતના કારણે તેઓ નિવૃત્ત થતાં તેમના સન્માનનો સમારંભ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપક્રમે ભાવનગરમાં તા. ૨૧-૬-૭૫ ભાદરવા વદ ૧ રવીવારના રોજ સવારના ૧૦ વાગે, જૈન આત્માનંદસભાના શેઠશ્રી ભોગીલાલ લેકચર હોલમાં અત્યંત ભવ્ય રીતે ઉજવાયો. આ સમારંભનું અધ્યક્ષપદ સ્ટેટ બેંક ઓફ સૌરાષ્ટ્રના ડેપુટી જનરલ મેનેજર શ્રી. વિનયકાન્ત મહેતાએ શોભાવ્યું હતું. અતિથિ વિશેષ તરીકે સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટીના કુલપતિ શ્રી. હરસુખભાઈ સંઘવી તેમજ જાણીતા ઉદ્યોગપતિ શ્રી. વાડીલાલ ચત્રજી ગાંધી ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ સન્માન સમારંભમાં જૈન સંઘના આગેવાનો,

[આત્મનંદ પ્રકાશ

પ્રાધ્યાપકો તેમજ સંસ્થાના અને સુ. શ્રી. ખીમચંદભાઈના અનેક શુભેચ્છકોએ મોટા પ્રમાણમાં હાજરી આપી હતી. આ પ્રસંગે ચારે તરફથી તેમજ અનેક સંસ્થાઓ તરફથી શ્રી. શાહ સાહેબની સેવાને બિરદાવતાં અનેક સંદેશાઓ મળ્યાં હતાં.

ડૉ. શ્રીમતી મધુરીબેન શાહ, વાઈસ ચાન્સેલર એસ. એન. ડી. ડી. યુનિવર્સિટી-સુબઈએ પોતાના સંદેશમાં જણાવ્યું હતું કે, “નિસ્વાર્થભાવે મૂક સેવા કરવી એ જેનો જીવન મંત્ર છે એવી આ કાર્યશીલ, પ્રગતિમય રહેલી વ્યક્તિ સદા વાચન, ચિંતન અને મનનના ત્રિવેણી સંગમ તટે સદા સ્વૈર વિહાર કરતા રહે છે એજ એનો નિજનંદ છે. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પ્રમુખ તરીકે અદા કરેલી તેમની સેવા વ્યક્ત કરવા શબ્દોનો સહારો લેવો વ્યર્થ છે ! એના અંગત પરિચયમાં આવેલી પ્રત્યેક વ્યક્તિ આ વિભૂતિની સેવા વૈભવની ગાથા ગાઈ શકે.”

આ સન્માન સમારંભમાં સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટીના કુલપતિ શ્રી. હરસુખભાઈ સંઘવીએ ભાવનગરના જૈનોનું ધ્યાન ખેંચતાં કહ્યું હતું કે, “દાનનો અપૂર્વ અવસર આવ્યો છે તે તક જૈન દાનવીરો ઝડપી લે. જ્ઞાન પ્રાપ્તિની આજે ભૂખ ઉઘડી છે ત્યારે ‘જૈન ચેર’નો વિચાર સાકાર કરવાની તક આપણે ઝડપી લેવી જોઈએ.” આ અપીલના જવાબમાં દાનવીર અને શાહ સોદાગર ડૉ. વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધીએ જાહેર કર્યું કે “જો જૈન ચેર થાય તો કરોડો રૂપિયાના ભંડાર કરતાં પણ મોટો આત્માનંદ સભાનો જ્ઞાનભંડાર તેમના ઉપયોગ માટે ખુલ્લો છે. ભાવનગરને જૈન ચેર જરૂર મળી શકે, તે કાંઈ અઘડું નથી. ભાઈશ્રી હરસુખભાઈ ! જો ભાવનગરને આંગણે યુનિવર્સિટી થાય અને જૈન ચેર શરૂ કરવામાં આવે તો ભાવનગરનો પૂર્ણ સહકાર અને સાથ હશે, એમાં મને શંકા નથી. ભાવનગર સમાજ સેવકોનું ગામ છે, તો ઓછી રકમે ચેરની સ્થાપના થાય તેવી યોજના વિચારજો અને જ્યારે યુનિ-

વર્સિટી અને જૈન ચેર ભાવનગરમાં થાય ત્યારે એક લાખ રૂપિયા આપવાનું હું વચન આપું છું અને ખીજા એક લાખ તે દિવસે આપવાનું હું જાહેર કરું છું.” શ્રી. વાડીલાલ ગાંધીની આ વાત લોકોએ સહુષ્ વધાવી લીધી હતી. શ્રી શાહ સાહેબની લાંબા સમયની નિષ્ઠાભરી સેવાઓ પ્રત્યે અનેક વક્તાઓ તરફથી કૃતજ્ઞતાની લાગણી બતાવાયા બાદ સમારંભના પ્રમુખે તેમને સન્માન પત્ર એનાયત કર્યું હતું. શ્રી શાહ સાહેબે ગળગળા અવાજે અત્યંત નમ્રતાપૂર્વક તેમનું વક્તૃત્વ પૂરું કર્યા બાદ પ્રસંગને અનુરૂપ શ્રી. શાહ સાહેબના તૈલચિત્રની અનાવરણ વિધિ અતિથિ વિશેષ શ્રી. હરસુખભાઈ સંઘવીએ કરી હતી. સમારંભના અંતે એક પ્રીતિ લોજન ગોઠવવામાં આવ્યું હતું અને એ રીતે આ આખો સમારંભ આનંદ અને ઉત્સાહના વાતાવરણમાં પૂરો થયો હતો. જૈન આત્માનંદ સભાના ૮૦ વર્ષના ઇતિહાસમાં શ્રી. ખીમચંદભાઈ શાહ આમ નિવૃત્ત થતાં સૌથી પ્રથમ પ્રમુખ છે. ભૂતકાલિન પ્રમુખો પોતાની સેવા આપતાં આપતાં જ સ્વર્ગ-વાસી થયા હતા, એટલે આવો અભૂત પૂર્વ સન્માન સમારંભ આ સભાના ઇતિહાસમાં સૌથી પ્રથમ છે.

શ્રી. શાહ સાહેબની જગ્યાએ સભાના ઉપપ્રમુખ અનંતશત્રુ અને સૌજન્ય મૂર્તિ શ્રી. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ સભાનું પ્રમુખ પદ સંભાળ્યું છે અને આ વ્યવસ્થા દરેક રીતે સુસંગત છે. નિષ્ઠાપૂર્વક સેવા આપનારાઓમાં ભાવનગરમાં તેમનું નામ અગ્રસ્થાને છે. વરસોથી તેઓ આ સભાના ઉપપ્રમુખ છે અને એ રીતે સભાની કાર્યવાહી સાથે તેઓ સંકળાયેલા છે છેલ્લા બે વર્ષથી પ્રમુખના કાર્યની તમામ જવાબદારી પણ તેઓ જ અદા કરે છે. આ ફેરફાર સાથે સભાના એક મંત્રી શ્રી. હીરાલાલ ભાણુજી સભાના ઉપપ્રમુખ પદે આવ્યા છે અને મંત્રી તરીકે તેમની જગ્યાએ જાણીતા સંનિષ્ઠ અને સેવાભાવી કાર્યકર

શ્રી. હીરાલાલ જુઠાભાઈ મંત્રી તરીકે નિયુક્ત થયા છે. અનેક વરસો સુધી સુખઘના જૈન સમાજની સેવા કર્યા પછી હવે તેઓ પોતાના વતન ભાવનગરમાં સ્થિર થયા હોઈ સભાને તેમની અમૂલ્ય સેવાનો લાભ મળ્યા કરશે, એ અત્યંત આનંદ અને ગૌરવની વાત છે. શ્રી. હીરાલાલભાઈ અત્યંત ઉત્સાહી અને કાબેલ કાર્યકર છે અને સભાના ઉત્કર્ષમાં તેમની સેવા અત્યંત મદદરૂપ થશે તે નિઃશંક વાત છે. શ્રી. જદવજી ઝવેરભાઈ શાહ ઘણા વરસોથી સભાને મંત્રી તરીકે પોતાની સેવા આપે છે તેજ રીતે આપ્યા કરશે.

લગવાન મહાવીર સ્વામીના ૨૫૦૦મા નિર્વાણ કલ્યાણક મહોત્સવ પ્રસંગે પૂ. આચાર્ય વિજય પ્રતાપસૂરીશ્વરજી, પૂ. આચાર્ય વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી તેમજ પૂ. મુનિપ્રવર શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી સુખઘમાં મલબાર હીલ નાગરિક સંઘ તરફથી પ્રયાસો કરવામાં આવતા લગવાન મહાવીર દેવના ૬૫ ફૂટ ઉંચા અને આકર્ષક કીર્તિસ્થંભ માટેનું ભૂમિ પૂજન સુખઘના માનનીય મેયર શ્રીમાન નાનાલાલભાઈ મહેતા અને તેમના ધર્મપત્ની અ. સૌ. ચંપક બહેનના શુભ હસ્તે તા. ૨૭-૧૦-૭૫ સોમવારના દિવસે કરવામાં આવ્યું હતું. આ કીર્તિસ્થંભ લગવાન મહાવીર દેવની પરમ યાદ આપશે અને તેના દર્શનથી લગવાને પ્રભોધેલા માનવમાત્રને સુખ, શાંતિ અને કલ્યાણને આપનારા અહિંસા, અપરિગ્રહ અને અનેકાન્તવાદના મહાન સિદ્ધાંતોની લોકોને ભવ્ય પ્રેરણા મળ્યા કરશે.

એજ રીતે લગવાન મહાવીર દેવના ૨૫૦૦મા નિર્વાણ મહોત્સવની પૂર્ણાહુતિ પ્રસંગે વાલકેશ્વર બાબુ અમીચંદ પનાલાલ શ્રી આદીશ્વરજી જૈન દેરાસરના પટાંગણમાં લગવાન મહાવીર દેવની નિર્વાણ ભૂમિ શ્રી પાવાપુરી જલમંદિરની આગેહૂબ ભવ્ય અને વિશાળ રચના કરવામાં આવી હતી. આ જલમંદિરની રચનાનું દર્શન કરવા સુખઘને

સમગ્ર જૈન સમાજ ઊમટી પડ્યો હતો, કારણકે આવી રચના સુખઘને આંગણે સૌથી પ્રથમ હતી.

તીર્થંકર પરમાત્મા શ્રી મહાવીર સ્વામીના ૨૫૦૦મા નિર્વાણ કલ્યાણક મહોત્સવ પ્રસંગે નિર્વાણ મહોત્સવની ઉજવણી માટેની મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય સમિતિએ મહારાષ્ટ્રના મુખ્ય પ્રધાન માનનીય શ્રી શંકરરાવ ચૌહાણના પ્રમુખપદે એક ભવ્ય સભા સુખઘમાં ચર્ચગેટ સ્ટેશન નજીકના આવેલ મેદાન પર તા. ૬-૧૧-૧૯૭૫ ના રોજ યોજવામાં આવી હતી. આ સભામાં મોટી માનવ મેદની હતી અને તેમાં રાજ્યપાલ નામદાર શ્રી અલંયાવરજી અતિથિવિશેષ તરીકે પધાર્યા હતા. રાજ્યપાલશ્રી, મહારાષ્ટ્રના મુખ્ય પ્રધાન તેમજ અન્ય વિદ્વાન વક્તાઓએ આ સભામાં સમયોચિત પ્રવચનો કર્યા હતા. પૂજ્ય આચાર્ય લગવતો, પૂજ્ય સાધુ મુનિવરો, પૂજ્ય સાધવીજીઓ અને પૂજ્ય મહાસતીઓની નિશ્રામાં આ પ્રસંગે સુખઘમાં એક ભવ્ય વરઘાડો યોજવામાં આવ્યો હતો.

જૈન સમાજના બાણીતા સિદ્ધહસ્ત લેખક અને સાહિત્યકાર શ્રી. રતિલાલ દીપચંદ દેશાઈ (અમદાવાદ)ને તેમના ગ્રંથ 'શુરુ ગૌતમસ્વામી'ની વિક્રતા પૂર્ણ કૃતિ માટે સુખઘની શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ સંસ્થાએ સંસ્થાના બંધારણ અનુસાર સુવર્ણચંદ્રક આપવાનો નિર્ણય કર્યો છે. આ સન્માન સમારંભનો મેળાવડો પરમ પૂજ્ય મુનિશ્રી પદ્મસાગરજી ગણિવર્યાની નિશ્રામાં મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના હોલમાં તા. ૩૦-૧૧-૭૫ રવિવારના દિવસે યોજવામાં આવેલ છે. પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી ગૌતમસ્વામીના જીવન અંગેનો ગુજરાતી ભાષામાં આ પ્રથમ ગ્રંથ છે અને જૈન સમાજને આવો પૂર્ણ ગ્રંથ આપવા માટે શ્રી રતિલાલ દેશાઈ સમગ્ર જૈન સમાજને માટે આદરપાત્ર બન્યા છે.

અત્યંત જહેમત ઉઠાવી પ. પૂ. વિક્રાન મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજે જે મહાન ગ્રંથનું સંપાદન કાર્ય કર્યું છે તે 'દ્વાદશાર નયચક્ર'

[આત્માનંદ પ્રકાશ

ચાતુરીના પ્રશ્નો ચાર

લેખક:—મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

અનેક વરસો પહેલાંની વાત છે.

એ યુગમાં ગણિકાઓ અને કલા પ્રવીણ ચતુર સ્ત્રીઓ પણ રાજ્યાશ્રય નીચે પોષણ પામતી. રાજ્યમાં તેની કળાને પ્રોત્સાહન મળતું અને આવી સ્ત્રીઓ પોતાના દેશનું પ્રતિનિધીત્વ ધરાવી દેશ વિદેશમાં જતી અને ત્યાં રાજસભામાં પડિતો સાથે વાદવિવાદ કરી તેને હાર આપી પોતે ગૌરવ અનુભવી તેમજ રાજ્યનું ગૌરવ પણ વધારતી. એ યુગમાં આ રીતે સંસ્કાર અને કલાનો વિનિમય ચાલતો અને પ્રથમ કક્ષાના રાજ્યો પણ તેમાં રસ લેતા.

અવંતિનગરીમાં એ વખતે રાજા ત્રિવિક્રમ રાજ કરતો હતો. તેની રાણી સુનંદા સાક્ષાત્ સરસ્વતી જેવી હતી. રૂપ, ગુણ અને જ્ઞાન ત્રણેયનો તેનામાં આવિર્ભાવ થયો હતો એક વખત રાજગૃહીની રાજનતંત્રી સુખતા ત્રિવિક્રમની સભામાં જઈ પહોંચી. સુખતાની ખ્યાતિ ચારે બાજુ ફેલાયેલી હતી. તે ભારે વિચક્ષણ હતી અને અત્યંત તીવ્ર બુદ્ધિ ધરાવતી. તેથી અવંતિની રાજસભામાં તેને યોગ્ય આવકાર મળ્યો. રાજસભામાં નૃત્ય કલા કરી તેણે લોકોના મન જીતી લીધાં ત્રિવિક્રમ રાજાએ પ્રસન્ન થઈ કહ્યું: “સુખતા !

તારા નૃત્યોથી તેં અમારા મન જીતી લીધાં છે, હવે તારી ઇચ્છા પૂર્વક કેઈ પણ વર માગી લે !”

એકાદ પળ ચૂપ રહી સુખતાએ ક્ષોભપૂર્વક કહ્યું: “રાજન ! હું તો રાજગૃહીની રાજનતંત્રી છું. આપની રાજસભામાં આવવાનું પ્રયોજન તો એ છે કે, રાજગૃહીના રાજવીએ મને આપને ત્યાંથી ચાર પ્રશ્નોનો ઉત્તર પ્રાપ્ત કરવા મોકલી છે. પણ તે માટે શરત છે કે, આપની સભામાંથી મારા પૂછેલા પ્રશ્નોમાંથી કેઈ એકનો પણ પ્રત્યુત્તર જોટો હોય, તો આપે રાજગૃહીનું સ્વામિત્વ સ્વીકારવું, અને જો ચારેય પ્રશ્નોનાં સાચા ઉત્તર મળશે, તો રાજગૃહીના મારા પરના અધિકારનો અંત આવશે અને હું સદા માટે અવંતિનગરીની સેવિકા બનીને રહીશ. રાજન ! અવિનય માટે ક્ષમા માગું છું, પણ આપે વર માગવાની આજ્ઞા કરી, એટલે જ આ ઇચ્છા બહાર કરું છું. નહિં તો આપની સમક્ષ આવી વિચિત્ર માગણી કરવી એ ઘૃષ્ટતા કરી કહેવાય એ હું બાંધું છું.”

રાજા ત્રિવિક્રમે હસીને કહ્યું, “સુખતા ! તારા પ્રશ્નો ગમે તેવા પ્રકારના હશે તો પણ આ રાજસભામાંથી તને તેના સાચા જ જવાબો મળશે. વળી આ પ્રશ્નો અંગે તેં જે શરત મૂકી છે, તે

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ નું ચાલુ)

નો બીજો ભાગ તૈયાર થઈ ગયો છે અને તેનું બાઈન્ડીંગ કામ પૂર્ણ થયે સલા તરફથી તે ગ્રંથની પ્રકાશન વિધિ કરવામાં આવશે. ત્રીજો અને છેલ્લો ભાગ પણ મુંબઈમાં છપાઈ રહ્યો છે. આ કાર્યમાં, પાકટ ઉમરે પણ ધાર્મિક સાહિત્યમાં રસ લેતા અને આ સભાના પરમ હિતેચ્છુ તેમજ પેદ્રન શ્રી અમૃતલાલ કાલિદાસ દોશીનું અમને માર્ગદર્શન

અને દોરવણી મળ્યાં છે જે માટે આ તકે અમે તેમને અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

અંતમાં અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે :-

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ પરહિત
નિરતા ભવન્તુ ભૂતગણા : ।
દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશાં, સર્વંત્ર
સુખી ભવન્તુ લોકા

ચાતુરીના પ્રશ્નો ચાર]

[૭

આકરી હોવા છતાં હું તેનો સહર્ષ સ્વીકાર કરું છું.”

રાજની વાણી સાંભળી સુખતાનું હૃદય પુલકિત બન્યું અને તે બોલી: “રાજન! મારો પ્રથમ પ્રશ્ન તો એ છે કે ‘આ સંસારમાં સર્વ શ્રેષ્ઠ ખાદ્ય પદાર્થ કયો?’”

આવો વિચિત્ર પ્રશ્ન સાંભળી ચારે બાજુ ચૂપકીદી છવાઈ ગઈ. સભામાં હાજર રહેલા સૌની મુખમુદ્રા ગંભીર બની ગયેલી બેઠ સુખતાને આનંદ થયો અને તેની ગર્વભરી આંખો ચારે બાજુ ફરી વળી. ત્યાં તો પ્રધાનશ્રીએ ગૌરવ ભર્યા સ્વરે કહ્યું, “સુખતા! સંસારમાં સર્વ શ્રેષ્ઠ ખાદ્ય પદાર્થ જે કોઈ હોય તો તે સાચી ભૂખ છે.”

જવાબ સાંભળી લોકો આશ્ચર્ય ચકિત થઈ ગયા, પણ ત્યાં તો સુખતાએ કહ્યું: “પ્રધાનશ્રી! દરેક પ્રશ્નોના ઉત્તરની સાથે સાથે તેનું યોગ્ય પ્રમાણ પણ હોવું જરૂરી છે.”

પ્રધાનશ્રીએ કહ્યું: “ભોજન કરતી વખતે ઘણા પતિદેવો રસોઈના સ્વાદ અંગે પોતાની પત્ની સાથે ઝઘડતા હોય છે, કારણકે ભૂખ ન હોવાના કારણે રસોઈ ઉત્તમ હોવા છતાં તેઓ સ્વાદ અનુભવી શકતાં નથી. જ્યારે હું ખૂબ ભૂખ્યો થયો હોઉં ત્યારેજ મારા પત્ની મને ભાણા પર બેસાડે છે અને રસોઈ ગમે તેવી બે સ્વાદ હોય તો પણ અત્યંત મધુર અને સ્વાદિષ્ટ લાગે છે. સ્વાદનો સંબંધ ભૂખ સાથે છે, ખાદ્ય પદાર્થ સાથે નથી. ભૂખ હોય તો ખાવાની રુચિ થાય છે, રુચિથી રસ ઉત્પન્ન થાય છે અને રસ પ્રાપ્તિ એજ ભોજનની સર્વ શ્રેષ્ઠ સિદ્ધિ છે.”

પ્રથમ પ્રશ્નોના સાચો ઉત્તર મળ્યો એટલે સુખતાએ બીજો પ્રશ્ન પૂછતાં કહ્યું: “પ્રધાનશ્રી! ‘રોગની સર્વ શ્રેષ્ઠ ઔષધિ કઈ?’”

આવો વિચિત્ર પ્રશ્ન સાંભળી સભાજનો મૂંઝવણમાં પડી ગયા. પ્રશ્ન દેખાવમાં જેટલો દૂંડો હતો તેટલુંજ તેનું રહસ્ય ઊંડું હતું.

કોઈપણ પંડિત પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવા બિલો ન થયો એટલે ફરી પ્રધાનશ્રીએ બિલા થઈ કહ્યું: “સુખતા! જવાબ વિચિત્ર તો લાગશે, પણ તાત્વિક દષ્ટિએ રોગ માત્રની સર્વ શ્રેષ્ઠ ઔષધિ રોગ પોતેજ છે.”

સુખતાએ માર્મિક રીતે હસીને કહ્યું: “જવાબ જેટલો વિચિત્ર છે તેટલોજ સમજવામાં કઠિન છે. રોગજ રોગનું શ્રેષ્ઠ ઔષધ કઈ રીતે બની શકે? કૃપા કરી આ વાત જરા સ્પષ્ટ રીતે ન સમજાવો?”

પ્રધાનશ્રીએ કહ્યું: “માનવ દેહમાં જે વિકૃતિ રહેલી છે, એ બહાર કાઢવાનું કાર્ય રોગ કરે છે. તમને વધુ સ્પષ્ટ રીતે સમજાવું. તાવને આપણે રોગ કહીએ છીએ, પરંતુ શરીરમાં જીવાણુઓ કે વિષાણુઓ દાખલ થાય કે બીજું કંઈ એર ઉત્પન્ન થાય, ત્યારે શરીર પ્રતિવિષ ઉત્પન્ન કરીને તે ઝટ નાશ કરવા મથે છે. આમ વિષ અને પ્રતિવિષ વચ્ચેના યુદ્ધમાં શરીરમાં ગરમી વધી જાય, તેને આપણે તાવ-દર્દ માનીએ છીએ. વાસ્તવિક રીતે તો તાવની ક્રિયા દ્વારા શરીરની વિકૃતિજ દૂર થતી હોય છે. માનવજાતને ચિકિત્સકો અને દવાઓનું ભૂત વળગ્યું છે, તેથીજ તે રીખાઈને પરેશાન થાય છે. નક્ક સત્ય કહું તો, રોગ માત્રની જનેતા આ ચિકિત્સકો અને દવાઓજ છે. જનાવરો દવાના એરથી મુક્ત છે, તો તેને માનવની જેમ રીખાવું પડતું નથી. દર્દ એ તો આશીર્વાદરૂપ છે, કારણકે તે અંદરનું એર દૂર કરવા અર્થેજ ઉત્પન્ન થતું હોય છે.”

નતકીનું મસ્તક નમી પડ્યું અને કહ્યું, “પ્રધાનશ્રી! આપની દલીલમાં તથ્ય છે. હવે મારો ત્રીજો પ્રશ્ન એ છે કે, ‘જગતની સર્વ શ્રેષ્ઠ સંપત્તિ કઈ?’”

પ્રશ્ન સાંભળી એક પંડિતે બિલા થઈ જવાબ આપતાં કહ્યું, “સંસારની સર્વ શ્રેષ્ઠ સંપત્તિ વિદ્યા છે.” સુખતાએ નકારાત્મક ભાવે પોતાનું શીર ધુણાવી કહ્યું, “વિદ્યાને પચાવતા ન આવડે

તો તેમાંથી અહંકાર ઉત્પન્ન થાય છે.” પછી પુરોહિતે ઊભા થઈ કહ્યું: “ધર્મ એજ સંસારની સર્વ શ્રેષ્ઠ સંપત્તિ છે.” સુખતાએ ડોકું ધુણાવી કહ્યું, “અગોચરને એવી પ્રતિષ્ઠા શા માટે? વસ્તુ સહાવો ધમ્મો અર્થાત્ વસ્તુને પોતાને સ્વભાવ એજ ધર્મ.”

વાતાવરણમાં શાંતિ છવાઈ રહી ત્યાં તો પ્રધાનજીએ ઊભા થઈ કહ્યું: “સુખતા! ચિત્તની પ્રસન્નતા એ જ સંસારની સર્વશ્રેષ્ઠ સંપત્તિ છે. માનવજીવનનું સાધ્ય ચિત્તની પ્રસન્નતા છે, કારણ કે ચિત્તની પ્રસન્નતા એ જ મુક્તિનું કારણ બને છે. કોઈ પણ સંજોગો કે પરિસ્થિતિ વચ્ચે પણ જે પોતાનું ચિત્ત પ્રસન્ન રાખી શકે છે, એણે સંસાર જીતી લીધો છે. માનવ ચિત્ત નિર્વિકારી અર્થાત્ વિકાર મુક્ત અને નિર્વિકલ્પ અર્થાત્ નિઃશ્ચિત-વિકલ્પ વિનાનું બને, ત્યારે જ ચિત્તની પ્રસન્નતા અનુભવાય છે અને તેથી જ ચિત્તની પ્રસન્નતા એ માનવની જગતમાં સર્વશ્રેષ્ઠ સંપત્તિ છે.”

પ્રધાનજીનો પ્રત્યુત્તર સાચો હતો જે સાંભળી સુખતા જરા ક્ષુબ્ધ બની ગઈ. અનેક રાજસભા-ઓમાં તેના પ્રશ્નોનાં સાચા ઉત્તરો પ્રાપ્ત ન થતાં તે રાજવીઓએ રાજગૃહીનું સ્વામિત્વ સ્વીકારવું પડ્યું હતું. અહિં પરિસ્થિતિ જરા જુદી દેખાતી હતી. સુખતાનો ચોથો પ્રશ્ન અટપટો અને કડિન હતો એટલે તેને આશા હતી કે તેને વિજય મળશે. માર્મિક હાસ્ય કરી ચોથો પ્રશ્ન પૂછતાં તેણે કહ્યું: “મારો છેલ્લો પ્રશ્ન એ છે કે, સંસારની સર્વ શ્રેષ્ઠ નારી કોણ?”

પ્રશ્ન સાંભળતાં જ પંડિતજીનો વિચારમાં પડી ગયા, કારણ કે નારીનું મન સમજવું એ તો દેવો માટે પણ મુશ્કેલ છે, તો માનવનું શું ગણું? પુરોહિતે તેમ છતાં ઊભા થઈ જવાબ આપતાં કહ્યું: “નારી તેના રૂપથી શોભે છે, એટલે જે નારીનું ઉત્તમોત્તમ રૂપ તે નારી સર્વ

શ્રેષ્ઠ.” આવો જવાબ સાંભળી સુખતા હસી અને બોલી. “રૂપથી જ જો નારી સર્વ શ્રેષ્ઠ બની શકતી હોય તો પછી જનાવરોમાં ગધેડાને જ સર્વ શ્રેષ્ઠ માનવો પડશે. રૂપતિને અર્થ જ વિકૃત છે. ‘રૂપ’-એ જ માટે કહેવાય છે કે તે વિકૃત થાય છે. શીત, ઉષ્ણ, ભૂખ, તરસ, ડાંસ અને મગ્ધરનો ઉપદ્રવ અગર સાપ, કીડાનો સ્પર્શ, આ પૈકી કોઈ પણ, રૂપને વિકૃત કરી દે છે, અને એમ વિકૃત થઈ જવાના સ્વભાવને કારણે તો તેને ‘રૂપ’ કહેવાય છે, એમ આપણું વ્યાકરણ શાસ્ત્ર કહે છે.” પુરોહિતજી તો સુખતાની દલીલ સાંભળી વીહું મોં કરી પોતાના સ્થાને બેસી ગયા.

પ્રધાનજીએ ચારે બાજુ પોતાની નજર ફેરવી. સભામાં એક પ્રકારની શૂન્ય મનસ્કતા છવાયેલી જોઈ તેમણે ઊભા થઈ કહ્યું: “સુખતા! સર્વ ગુણ સંપન્ન નારી એ જગતની સર્વશ્રેષ્ઠ નારી છે. સર્વગુણોમાં રૂપ-ગુણ-જ્ઞાન-પવિત્રતા-વિશુદ્ધતા-સહિષ્ણુતા-લજ્જા-શરમ અને તમામ સદ્ગુણોનો સમાવેશ થઈ જાય છે.”

મોહક હાસ્ય કરી, અત્યંત મધુર ભાવે સુખતા બોલી: “પ્રધાનજી! અમારા શાસ્ત્રો કહે છે કે જે પૂર્ણ છે, દોષ રહિત છે અને માત્ર ગુણોનો જ ભંડાર છે, તેઓને તો આ પૃથ્વી પર જન્મ દેવો પડતો નથી. તેથી જ તો કહેવાય છે કે મર્યા પહેલાં કોઈ પુરુષ કે સ્ત્રીને ઋષિ, સંત કે સર્વ ગુણ સંપન્ન કહી શકાય નહિ. સ્ત્રી કે પુરુષ જીવન ભર સારા કામો કરે અને છેવટ જતાં બહેકી જાય તો પછી એનું સર્વગુણ સંપન્નપણું ક્યાં રહ્યું? જ્ઞાની અને ચતુર દેખાતા સ્ત્રી પુરુષો પણ ઝટ દૃષ્ટને પતનના માર્ગે ચડી જતાં આપણે જોઈએ છીએ. અન્યની વાત તો બાજુ એ રહી, પણ પંચ પરમેષ્ઠિઓને કરવામાં આવતા નમસ્કાર-માં જેમનું સ્થાન છે, એવા સાધુ કે સાધ્વી પણ શિખર પરથી ગબડી જોડી ખાઈમાં પડતાં ક્યાં

જેવામાં નથી આવતા? માનવ રૂપે જન્મ લેવો પડ્યો, એ હકીકત જ સાબીત કરે કે તે સર્વ ગુણ સંપન્ન નથી, કારણ કે સર્વ ગુણ સંપન્ન અર્થાત્ જે જીવનો સંપૂર્ણ વિકાસ થયો છે, તેને ફરી જન્મ લેવો પડતો નથી.”

સુખતાની દલીલ સાંભળી પ્રધાનજીના કપાળ પર પ્રસ્વેના સૂક્ષ્મ ધિન્દુઓ ઉપસી આવ્યા. રાજા ત્રિવિક્રમે સભાના પંડિતજનો પર એક અછડતી દષ્ટિ નાખી પણ કયાંય સળવળાટ ન દેખાયો. સભાજનો અને પંડિતોને થયું કે કાંઈ આવેલું નાવ શું રૂપી જશે? જે આ પ્રશ્નનો સાચો ઉત્તર ન આપી શકાય તો પરિણામે અવંતિએ રાજગૃહીનું સ્વામિત્વ સ્વીકારવું પડે.

રાજા ત્રિવિક્રમની રાણી સુનંદા પટરાણી હોવા છતાં તદ્દન સાદો પહેરવેશ ધારણ કરી રાજસભામાં આવતી. તેનામાં આછકલાઈનું નામ નહિં પણ મોં પર જ્ઞાનનું તેજ ઝળહળે. આભૂષણમાં ડોકમાં માત્ર રુદ્રકક્ષાની કંઠી અને ભાલ પ્રદેશમાં કુંકમનો મોટો ચાંલ્લો. રાજસભામાં તમામને ચૂપ બેઠેલાં જોઈ રાણી માતાએ પોતાના સ્થાન પરથી ઊભા થઈ કહ્યું: “સુખતાબેન! સંસારની સર્વ શ્રેષ્ઠ નારીની ઓળખ-એ પુરુષનો વિષય નથી પણ સ્ત્રીનો છે. સંસારની સર્વ શ્રેષ્ઠ નારીને એક નારી જે રીતે ઓળખી શકે, તે રીતે પુરુષ ન ઓળખી શકે. સ્ત્રી એક નારીની આરપાર જોઈ શકતી હોય છે. પુરુષ માટે તો તે સ્ત્રીથી આકર્ષાય, તે તેના માટે શ્રેષ્ઠ નારી. સર્વશ્રેષ્ઠ નારીની વ્યાખ્યા તો એ છે કે, જે સ્ત્રીના દર્શનથી અધમમાં અધમ પુરુષની વિકૃતિ-લોગજન્ય વાસના નાશ પામે અને સાચો સાથ જેના પ્રત્યે જનેતાના ભાવ જાગે, જેને ચરણે મસ્તક મૂકી દેવાનું મન થાય-તે સ્ત્રી આ સંસારની સર્વશ્રેષ્ઠ નારી કહેવાય.”

સુનંદાની વાત સાંભળી સમગ્ર સભામાં સનસનાટી વ્યાપી ગઈ. સુખતા પોતે પણ આશ્ચર્ય

ચકિત બની ગઈ. અવંતિની જીતનો દોર તેના હાથમાંથી સરી પડ્યો. લોકો આનંદમુગ્ધ બની જઈ તાલીઓ પાડવા લાગ્યા. ત્યાં તો સુખતા મક્કમ સ્વરે બોલી: “મહારાણીજી! આપની વાતની સાબિતી શું? દરેક વાત પ્રમાણ સાથે સાબિત થવી જરૂરી છે.”

સુનંદાએ નિસ્પૃહભાવે જવાબ આપતાં કહ્યું: “સુખતાબેન! સૂર્ય પ્રકાશ આપે છે, એ વાતને સાબિતીની જરૂર ખરી? આ પણ એવી જ બાબત છે. છતાં સાબિતીની જરૂર હોય તો રાવણનો દાખલો લ્યો. વાસનાની તૃપ્તિ અર્થે તે સીતાને હપાડી લંકામાં લઈ આવ્યો, પણ પછી જે મહેલમાં સીતામાતાને રાખ્યા હતા, ત્યાં ન્યારે ન્યારે રાવણ પોતાની અધમ મનોકામનાની સિદ્ધિ અર્થે જતો, ત્યારે સીતામાં તેને તેની માતાના જ દર્શન થતાં હતાં. સીતાને બદલે માતા દેખાય, તેથી જ વીલાં મોંએ તે ત્યાંથી પાછો ફરી જતો. રાવણ જેવા વાસનાબદ્ધ અને મહાકામી પુરુષને પણ સીતામાં માતાના દર્શન થતાં, એજ મારા કથનની સાબિતી છે.”

રાજનર્તકી ભાવવિભોર બની સ્મિત પૂર્વક બોલી: મહારાજ! મારા પરાજયનો હું સ્વીકાર કરું છું. હવે આપ મને આજ્ઞા આપો તો રાજગૃહી છોડી હું કાયમ માટે અવંતિકાની સેવિકા બની રહું”

વિરાટ હાસ્ય કરી ત્રિવિક્રમે ગૌરવ પૂર્વક કહ્યું: “નર્તકી! તું ખૂશીથી રાજગૃહી પાછી ફરી શકે છે. આપણી શરતમાંથી હું તને મુક્ત કરું છું, કારણ કે તારા અત્રે આવવાથી અમારી કસોટી થઈ બાકી જય-પરાજય એ તો ગૌણ વસ્તુ છે. આનંદ પ્રાપ્ત થયો-ચિત્તની પ્રસન્નતા થઈ એ જ મોટો લાભ. આવા જ્ઞાનનો તમે સર્વત્ર પ્રચાર કરો એ જ અમારી અભિલાષા છે.

શા પ રી આ

: અનાવનારા :

- * બાજીસ
- * લાઇફ બોટસ
- * ટગ્ગ
- * ટ્રેજસ
- * પોન્ટુનસ
- * મુરીંગ બોયઝ
- * બોયન્ટ એપરેટસ
- વિગેરે.....

શીપ
બીલ્ડર્સ

અ ને

એન્જનીયર્સ

: અનાવનારા :

- * રોલોંગ શટર્સ
- * ફાયરમુફ ડોર્સ
- * રોડ રોલર્સ
- * બ્લીલ બેરોઝ
- * રેફ્યુઝ હેન્ડ કાર્ટ્સ
- * પેલ ફેન્સીંગ
- * સ્ટીલ ટેન્કસ
- વિગેરે.....

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું. પ્રાઇવેટ લીમીટેડ.

ચેરમેન : શ્રી માણિકલાલ ચુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર : શ્રી અમૃતલાલ લાણીભાઈ શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ ઓફિસ અને શીપયાર્ડ
શીવરી ફોર્ટ રોડ,
મુંબઈ-૧૫ (ડી. ડી.)

ફોન : ૪૪૮૩૬૧, ૪૪૮૩૬૨, ૪૩૩૧૩૩
ગ્રામ : 'શાપરીઆ' શીવરી-મુંબઈ.

એન્જીનરીંગ વર્ક્સ અને ઓફિસ
પરેલ રોડ, કેસ લેન,
મુંબઈ-૧૨ (ડી. ડી.)

ફોન : ૩૬૫૦૬૭, ૩૭૪૮૬૩
ગ્રામ : 'શાપરીઆ' પરેલ-મુંબઈ.

કોટુંબિક સલામતી...

આપનાં બાળકોના ભાવિની
સુરક્ષા કરો

સમજુ માબાપ જાણે છે કે
દેના બેંકમાં પોતાનાં બાળકોને
નામે સગીર બચતખાતું ખોલવું
એ તેમના ભાવિની સુરક્ષા
કરવાનો તેમજ તેમની વધતી જતી
જરૂરતો પૂરી પાડવાનો
એક ઉત્તમ માર્ગ છે.
આપના બાળકને નામે આજે જ
ખાતું ખોલાવો. વ્યાજ ૫ ટકા.

દેના બેંક

(ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઇન્ડિયા અનુમોદિત)
રેક બ્રાન્ચ: હોનિમેન સર્કલ,
મુંબઈ ૪૦૦૦૧૩.

‘સ્વ. પ્રભાવતીદેવીની ડાયરીમાંથી’

[જયપ્રકાશજીનાં પત્ની સ્વ. પ્રભાવતીદેવી ઈ. સ. ૧૯૨૨ થી માંડીને ૧૯૪૭ પર્થત વરસે સુધી ગાંધીજી પાસે રહેલાં અને “બાપુની બેઠી” બની ગયેલાં. બાપુએ એમને રોજનીશી રાખતાં રીખવી લીધું હતું. તે મુજબ ૧૯૨૯ થી લઇને ૧૯૭૩ સુધી ૪૪ વરસની એમની ડાયરીઓ ભેગા મળે છે. એ ડાયરીઓમાંથી જે. પી. અંગેનું કેટલુંક નીચે આપીએ છીએ. —સં૦]

૧૨-૪-૪૬ : દિલ્હી

(જે. પી. આજે જેલમાંથી છૂટ્યા હતા. દીદી બાપુ પાસે હતાં. બાપુને સંબોધીને—)

મને લાગે છે કે હમણાં થોડા દિવસ કું એમની સાથે રહું. થોડા દિવસ પહેલાં તમે મને કહેલું કે તારે જયપ્રકાશ સાથે રહીને એના વિચાર સમજવા નેઈએ અને એને મારા સમજાવવા નેઈએ. મારી ઇચ્છા એવીએ છે કે હમણાં એમની સાથે રહું તો કું એમને જલ્દી તમારી પાસે મહાબળેશ્વર લાવી શકીશ. નહીં તો તમે તો નાજો છો કે એમના સાથીઓ એવા છે કે ફાલતુ કામોમાં એમને બાંધી લેશે!

૧૪-૮-૫૫ : ગયા

(પટણામાં ગોળીઆર થયેલો તે બાબત)

ગયા શહેરમાં વિદ્યાર્થી નારા લગાવતા આવ્યા. જે. પી. પટણા જાય એવી માગણી કરી. સભામાં આવવા પણ કહ્યું. કહે આ રીતે ગોળીઆર થતા રહે તે અમે ક્યાં સુધી બરદાસ્ત કરીએ? જે. પી.એ એમને શાંતિથી કામ લેવા સમજાવ્યા. પટણા જઈને બરાબર બધી તપાસ કર્યા પછી જ કાંઈ કહી શકું. વિદ્યાર્થીઓ શાંતિથી ગયા.

જે. પી. અંદર આવ્યા અને પલંગ પર બેસી હાથમાં માથું પકડી ખૂબ રોયા. કદાચ પોતાની

વિવશતા ઉપર રડતા હશે. ઊકરાઓ એમની પાસેથી આટલી બધી આશા રાખે છે, અને પોતે કાંઈ કરી શકતા નથી!

૧૫-૮-૫૫ : પટણા

જે. પી.ને લોકો મળવા આવ્યા. ઘટનાની બધી વિગત કહી. પછી જે. પી. શહેરમાં ગયા. ધણાને મળ્યા. ગોળીકાંડના ઘટના-સ્થળે ગયા. હોસ્પિટલમાં ગયા ધાયલોના ખર્ચ-અંતર પૂછી. સાંજે જાહેર સભામાં બધા પક્ષના લોકો હાજર હતા. સભા વિદ્યાર્થીઓ તરફથી હતી. ભાષણ શરૂ કરતાં જ ગોળીઆરની વાત આવતાં જે. પી.ની આંખમાંથી આંસુની ધારા વહેવા લાગી. બે-ત્રણ મિનિટ ચૂપ થઈ ગયા.

૨૦-૬-૫૮ : દિલ્હી

(વિદેશયાત્રાથી પાછા ફરતાં)

કરાંચીથી વિદાય વખતે લોકોએ વારંવાર કહ્યું કે ફરી જરૂર આવજો. ખરેખર, બધી જગ્યાએ લોકોમાં કેટલો પ્રેમ છે, લોકો કેટલા ભલા અને સારા છે! કરાંચીમાં અમને બહુ પ્રેમ મળ્યો. ત્યાં ગયા પહેલાં ખર્ચ નહોતી કે એ લોકો જે. પી.ને મળવા અને સાંભળવા આટલા ખર્ચા ઉત્સુક હશે!

૧૦-૮-૫૯ : સોમોદેવરા

જે. પી.ને ઝાડપાન પર બહુ પ્રેમ છે. અપેરે જ્યારે માળી છોડ રોપતો હતો. ત્યારે લખવાનું છોડીને તે નેવા ચાલ્યા ગયા. કહેવા લાગ્યા : ‘મને આ કામ બહુ ગમે છે. કદાચ આગલા જનમમાં કું ઝાડ હોઈશ!’

૨૫-૧-૬૪ : દિલ્હી

(પંડિતજી એકદમ ખિમાર પડી ગયેલા ત્યારે)

જે. પી. નદાજી, લાલબહાદુરજી, અને કામરાજજી

સ્વ. પ્રભાવતીદેવીની ડાયરીમાંથી]

જવાહરલાલજીને મળ્યા. કહેતા હતા : જ્યારે પંડિતજીને જોવા ગયો, એમને ચૂપ બેઠેલાં જોઇને એક મિનિટ સુધી કાંઈ બોલી ન શક્યો. દિલ ભરાઈ આવ્યું.’

૫-૨-૬૪ : દિલ્હી

હું પંડિતજી, ઈંદિરાજીને મળ્યા. પંડિતજીને જોઇને મને બહુ દુઃખ થયું. જો કે તમિયત સારી હતી એ હસતાંતા. તેમ છતાં પહેલાંની રોનક ચહેરા પર નહોતી.

૨૬-૫-૬૪ : દિલ્હી

જે. પી. પરમ દિવસે રાતે જ કલકત્તાથી વિમાનમાં દિલ્હી પહોંચી ગયેલા. સીધા પંડિતજીને ઘેર ગયા. ત્યાં ભારે બીડ હતી, એટલે બહારથી જ પાછા આવતા રહ્યા. કાલે સવારે ફરી ગયા અને ત્યાં દોઢ-એ કલાક મુંગા બેઠા રહ્યા. પછી શાંતિઘાટ ગયા. ભારે કરુણ દશ્ય હતું. જે. પી. એ વખતે બહુ ગભરાઈ ગયા. આજે રામલીલા મેદાનમાં પંડિતજીને શ્રદ્ધાંજલિ આપવા મોટી સભા હતી. તેમાં જે. પી.ને ય બોલવા માટે બહુ આગ્રહ કરવામાં આવ્યો. પણ જે. પી. ન બોલ્યા. એમનું મન કયાંય લાગતું નહોતું. બહુ ઉદાસ હતા.

૩૧-૫-૬૫ : બોમ્બે

આશ્રમમાં આવેલ એક સ્વામીજી સાથે વાતચીતમાં જે. પી.એ કહ્યું : ‘હું તો આતો અધિકારી નથી. કેવળ એટલું સમજું છું કે માનવ-સેવા કરવી અને માણસ-માણસ વચ્ચે પરસ્પર પ્રેમભાવ વધે તેવું કરવું. આ જ સંન્યાસ છે ને ? અને હું તેમાં જ મગ્ન છું. કોઈ પણ વસ્તુની તૃષ્ણા અને મોહમાંથી મુક્તિ મેળવવી, એ જ તો મોક્ષનું લક્ષણ છે. હું આવો મુક્ત બની ગયો છું એમ તો નથી કહી શકતો. પરંતુ એ દિશાનો પ્રયત્ન અવશ્ય છે.

૨૮-૩-૬૮ : વોશિંગ્ટન

વિદેશ-મંત્રી ડીન રસ્ક સાથેની મુલાકાત સારી રહી. હાથ મિલાવતા જે. પી. બોલ્યા : ‘મને બહુ ખુશી છે કે હું કોઈ સત્તાસ્થાને નથી, છતાં તમે મને મુલાકાત આપી.’

ડીન રસ્કે કહ્યું : ‘હું જાણું છું કે તમે શું છો !’

૨૨-૮-૬૮ : મદ્રાસ

જે. પી.એ આજનું છાપું વાંચ્યું. તેમાં ચેકોસ્લોવાકિયામાં રશિયાની સેનાએ પ્રવેશ કર્યો છે, તે સમાચાર વાંચીને એ બહુ જ દુઃખી થઈ ગયા અને એમની આંખમાંથી આંસુ નીકળી પડ્યાં. બહુ જ ઉદાસ રહ્યા. ૨-૧૧-૬૮ : દિલ્હી

નેત્રદાન મંડળે જે. પી.ને અધ્યક્ષ બનાવ્યા છે. જે. પી.એ કહ્યું : ‘જ્યારે હું આમાં સામેલ થયો, તો મારે પણ મારી આંખનું દાન દેવું જોઈએ. મારું પણ નામ લખી લો. મારા તરફ જોઈ કહે, ‘તને કાંઈ વાંધો નથી ને ?’

મેં કહ્યું : ‘મને શો વાંધો ? પણ પહેલું કોણ જશે, તે કોણ જાણે છે ?’

૧૨-૭-૬૯ : યવતમાલ

આજે જે. પી.ને પૂછવામાં આવ્યું : ‘તમે રાષ્ટ્રપતિપદનો અસ્વીકાર કેમ કર્યો ?’

જે. પી. એ કહ્યું : ‘શું જયપ્રકાશ નારાયણ વડા પ્રધાને લખેલું ભાષણ વાંચવા માટે રાષ્ટ્રપતિ બને ? વગેરે.

૧૪-૭-૬૯ : નાગપુર

આજે મહારાષ્ટ્ર-યાત્રાનો આખરી દિવસ છે. જલગાવના ભાષણ બાદ મહારાષ્ટ્રના શિક્ષણ-પ્રધાન મધુકરજી કહેતા હતા કે દેશમાં બધા નેતાઓનાં ભાષણ બંધ કરીને આ ગાંધી-શતાબ્દી વર્ષમાં કેવળ જયપ્રકાશજીને જ ગાંધી-વિચાર સમજાવવા દેશ આખામાં ફેરવવા જોઈએ.

૧૪-૬-૭૦ : સલહા

તરુણ શાંતિસેના શિબિરમાં જે. પી.એ કહ્યું કે હવે તો તમારી વચ્ચે આવતાં યે મને સંકેત થાય છે, કેમ કે હવે હું તરુણ નથી. તેમ છતાં હૃદયમાં તરુણાઈ અનુભવું છું, એટલે આવું છું...મારે કંઈ લેવું છે નહીં એટલે નિરાશ નથી. જ્યાં સુધી યાકી નહીં જાઉં, ત્યાં સુધી બરાબર કામ કરતો રહીશ.

જંબુકુમાર

સંસાર છોડવા જેવો છે મોક્ષ જ મેળવવા જેવો છે અને એને માટે પ્રવજ્યા જ એકમાત્ર આધાર છે. પ્રવજ્યામાં આકર્ષિ સુખ છે અને શારીરિક દુઃખ છે. ભગવાનની વાણીના શ્રવણનું ખરેખરું ફળ પ્રવજ્યા.

રાજગૃહી નગરીની બહાર સુધર્માસ્વામી મહારાજની ધર્મદેશના સાંભળીને ૧૬ વર્ષની વયના જંબુકુમાર વિરાગી બન્યા. તેમણે દીક્ષા લેવાનું નક્કી કર્યું.

૧૧-૭-૭૦ : સોખોદેવરા

અમરેશ સેન વગેરેને પોતાના મુસહરીના નવા કામ અંગે કહે, 'મારા જીવનનો આ નવો વળાંક છે, આનો અમલ જો સારી રીતે ન થયો તો બધું બર્થ જશે.'

૧૭-૪-૭૧ : જાલાબાદ

એચુઆણુની હત્યાને લીધે જે. પી. બહુ દુઃખી હતા. સૂતી વખતે મને કહે, 'આજથી હું પગ નહીં દબાવું.' ડાયાબીટીસને લીધે એમના પગમાં દર્દ રહે છે. તેથી રાતે ક્યારેક હમણાં પગ દબાવે છે.

૧૬-૮-૭૧ : દિલ્હી

મારી બીમારીને લીધે જે. પી. બહુ ચિંતિત હતા. સૂતા તો ચૂપ હતા. કદાચ આંખમાંથી આંસુ પણ નીકળ્યાં.

૨૬-૫-૭૨ : એરકાટ

આજે એક મોટી ભૂલ મારાથી થઈ ગઈ. નાસ્તા પછી જે. પી. એ મારી પાસે દવાની શીશી માગી. મેં ભૂલથી માથું ધોવાના શેમ્પૂની શીશી આપી દીધી. જે. પી. અત્રાહમને કાગળ વગેરે બતાવવામાં એટલા બચ્ત હતા કે શીશી જોયા વિના જ તેમાંથી ચમચી ભરીને પી ગયા. જ્યારે 'કડવું-કડવું' લાગ્યું. ત્યારે

લેખક : માણેકલાલ મ. દોશી

જંબુકુમારે સુધર્માસ્વામીને કહ્યું, 'હે સ્વામી! આપ અહીં સ્થિરતા કરો. હું માતાપિતાની અનુમતિ લઈ આપની પાસે દીક્ષા લઈશ'.

સુધર્માસ્વામી બોલ્યા, 'મા પઙ્કિત્ત્વં કુણ્દ'. કોઈના પશ્ચ રાગમાં ફસાતો નહિ.'

જંબુકુમાર ઘર તરફ જાય છે, શત્રુ રાજના હુમલાના ભયથી નગરીના દરવાજા આગળ સૈનિકો હથિયારો લઈને ઉભા હતા. અત્યારે જ લડઈ થાય તો હું અવિરતિમાં જ મરું એમ વિચારી

જોયું. પછી તો કોગળા કર્યા. હું ગભરાઈ ગઈ. બહુ ચિંતા થઈ. ડોક્ટર પાસે મણિને પૂછવા મોકલ્યો. એમણે કહ્યું, કાંઈ નુકશાન નહીં થાય.

૪-૭-૭૨ : દીપુ ગુન્ટાનાહલ્લી

જે. પી.એ આજે એક પત્રમાં લખ્યું : 'આપણા સર્વોદયના અને બીજા મિત્રોને હું ઘણી વાર કહી ચૂક્યો છું કે હું નથી ઈચ્છતો કે મારો જન્મ દિવસ બજવાય. મારા જીવતાં કે મર્યા પછી મારું કોઈ જાતનું સ્મારક બને કે મારા નામે કોઈ કૌપ-સંગ્રહ થાય એમ પણ હું નથી ઈચ્છતો. મારી તો એવી અપેક્ષા છે કે મારા મિત્રો મારી આ ઈચ્છાઓને આદર કરશે.'

૧૨-૩-૭૫ : મુંબઈ

'આનંદ' ફિલ્મ જોઈ હતી. તે વખતથી મારા મન પર તેની ભારે અસર પડી છે. આનંદ પોતાની બીમારી જાણતો હતો અને એમ પણ જાણતો હતો કે પોતે જલદી મરવાનો છે. છતાં કાયમ પ્રસન્ન રહેતો અને સહુને હસાવતો. મૃત્યુને વખતે પણ ભજન સાંભળતો રહ્યો. ઈશ્વર એવી શક્તિ સહુને દે!.... મને જે. પી.ની ચિંતા છે કે મારી બીમારીથી એ બહુ ચિંતિત છે અને ગભરાઈ ગયા છે. ઉપરથી માલુમ નથી પડતું.

જંબુકુમાર

[૧૫]

જ'બુકુમાર નગરીના દરવાજેથી પાછા ફર્યા. જ'બુકુમારે સુધર્માસ્વામી પાસે જઈ જીવનભરના પ્રજ્ઞાચર્ય વ્રતનો અને સમ્યક્ત્વ વ્રતનો સ્વીકાર કર્યો.

ઘરે આવીને જ'બુકુમાર માતાપિતાને કહે છે, 'મને ગણધર ભગવંતની દેશના ગમી ગઈ છે અને મારે દીક્ષા લેવી છે.'

માતાપિતા કહે છે, '૮ કન્યાઓ સાથે તારા વિવાહ કર્યા છે. પહેલા લગ્ન કર પછી તું દીક્ષા લઈશ તો તારી સાથે અમે પણ દીક્ષા લઈશું'.

જ'બુકુમારના માતાપિતાએ આઠે કન્યાઓના માતાપિતાને જણાવી દીધું કે જ'બુકુમાર લગ્ન કર્યા બાદ દીક્ષા લેવાનો છે. આઠે કન્યાઓએ જ'બુકુમાર દીક્ષા લેવાના છે તેમ જાણવા છતાં જ'બુકુમારને જ પરણવાનું નક્કી કર્યું.

પછી જ'બુકુમારના લગ્નનો લગ્ન વરઘાડો નીકળ્યો. જ'બુકુમારના પિતા ૬૯ કોડ સોનૈયાના સ્વામી હતા. અને જ'બુકુમારના સસરાઓ પણ ધનવાન હતા.

જ'બુકુમારે વિચાર્યું, 'આ લગ્ન વરઘાડો જોઈ લોકો સંસારનું અનુભવન કરશે એથી તો પાપ બંધાશે. આવતી કાલે હું સંયમ સ્વીકારીશ ત્યારે અતિ ભય વરઘાડો કાઢીશ'.

જ'બુકુમાર ૮ કન્યાઓને પરણીને આવ્યા છે. શત્રે જ'બુકુમાર પોતાની હવેલીમાં પોતાના શયનગૃહમાં ૮ કન્યા સાથે દીક્ષા લેવા બાબત વાતચીત કરે છે.

જ'બુકુમાર પ્રજ્ઞાચારી હતા. આઠે કન્યાઓ જ'બુકુમાર દીક્ષા લેવાનું મોકુફ રાખે તે માટે જ્ઞાઓની કળાઓ જ'બુકુમારને બતાવે છે. આઠે પત્નીઓ જ'બુકુમારને સંસારમાં રહી સુખો ભોગવવા સમજાવે છે.

જ'બુકુમારના ગામમાં પ્રભવ નામે ચોર હતો. તેના ૪૬૬ બીજા ચોર સાથીઓ હતા. પ્રભવે

વિચાર્યું કે જ'બુકુમાર ૮ કન્યા પરણી લાવ્યો છે તેથી આજે તેની હવેલીમાં ચોરી કરવામાં સફળ થઈએ તો ખૂબ જ દાગીનાઓ મળે અને જીવનમાં કઠિ ફરી ચોરી કરવી ન પડે. આથી પ્રભવ તેના સાથીદારો સાથે રાત્રે હવેલીમાં ચોરી કરવા આવ્યો.

પ્રભવ પાસે અવસ્થાપિની અને તોલાદ્ધાટિની બે વિદ્યાઓ હતી. પ્રથમ વિદ્યાનો પ્રયોગ જેના પર કરે તે ઉંઘો બંધ અને બીજી વિદ્યાથી તિબ્બેરી અને તાળાં ખુલી જાય.

આવો શક્તિશાળી ચોર ધારેલું કરે તેમાં શી નવાઈ ?

પ્રભવે અવસ્થાપિની નિંદ્રાનો મંત્ર લખ્યો એટલે જ'બુકુમારની ૮ પત્નીઓ ઊંઘી ગઈ. પછી પ્રભવે શયન ગૃહમાં પ્રવેશ કર્યો. બધાને ઉઘેલા માની પ્રભવ જ'બુકુમારની પત્નીઓના અલંકારો ચોરવા જાય છે ત્યારે જ'બુકુમાર બોલ્યા, 'કેઈ ચીજને સ્પર્શ ન કરજે પાપી !'

પ્રભવ ત્યાં જ થ'લી ગયો. પ્રભવે ત્યાંથી હટવા ઘણું બળ કર્યું પણ પ્રભવ હટી શક્યો નહિ. પ્રભવે માન્યું કે જ'બુકુમારે સ્થંભિની વિદ્યાથી મને સ્થિર કરી દીધો છે.

જ'બુકુમાર ધારત તો પ્રભવને શયનગૃહમાં જ મારી નાખી શકે તેમ હતો. પણ જે પુરુષ સવારે દીક્ષા લેવાનો છે, પોતાનું તમામ ધન છોડી દેવાનો છે તે ચોરને મારે પણ શું કામ ?

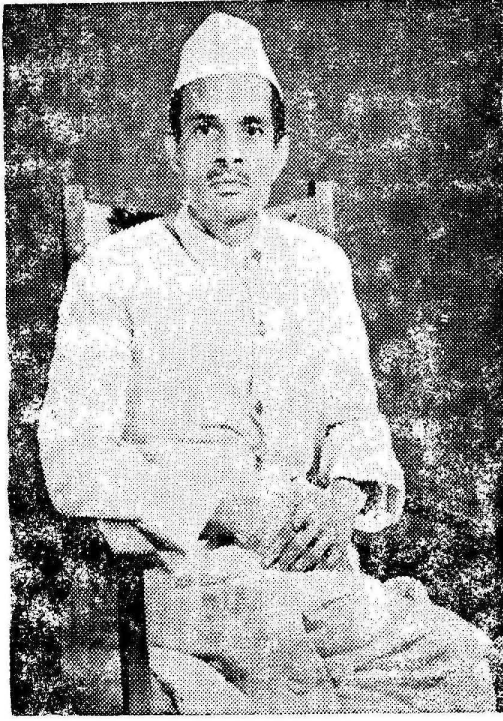
પ્રભવને જ'બુકુમાર માટે પૂજ્ય ભાવ થયો. પ્રભવ બોલ્યો, હે મહાપુરુષ ! હું પ્રભવ ચોર છું. મારી અવસ્થાપિની અને તોલાદ્ધાટિની વિદ્યા તમોને હું આપું અને તમે મને સ્થંભિની અને મોચિની વિદ્યા આપો.'

પ્રભવ ચોર તેની જગ્યાએથી હટી શકતો ન હતો.

જ'બુકુમાર બોલ્યા, મારી પાસે કેઈ વિદ્યા નથી. મારે તારી વિદ્યાની જરૂર નથી. સવારે

[આત્મનંદ પ્રકાશ]

સ્વર્ગવાસ નોંધ

—: જન્મ :—

સંવત : ૧૯૫૬

ભાદરવા શુક ૧૧

—: સ્વર્ગવાસ :—

સંવત : ૨૦૩૨

કાર્તિક વદ ૧

આપણી સભાના માનદ્ મંત્રી શ્રી જદવજીભાઈ ઝવેરભાઈનું તારીખ ૨૦-૧૧ '૭૫ને શુક્રવારના રોજ ભાવનગર મુકામે હૃબદ્ અવસાન થયું તેની નોંધ લેતા અમે અનહદ દુઃખ અનુભવીએ છીએ.

સ્વ. શ્રી જદવજીભાઈ સં. ૧૯૯૦માં આ સભાના આજીવન સભ્ય બન્યા હતા અને સં. ૨૦૦૨થી આ સંસ્થાના માનદ્ મંત્રી તરીકે પોતાની સેવા આપી રહ્યા હતા.

આપણી સભા તેમના હૈયે વસી હતી અને તેઓ સભાની ઉન્નતિ માટે સતત ચિંતા સેવતા હતા. સભાનું સંચાલન તેઓ ખૂબ કાળજી અને ચીવટથી કરતા.

તેમનો સ્વભાવ શાન્ત અને માયાળુ હતો, તેઓ સાચા સેવાભાવી હતા અને અનન્ય ભાવે એકધારી ત્રીસ વર્ષ સુધી આ સંસ્થાની સેવા કરી હતી. તેમના જીવનની દેહત્રી ઘડી સુધી તેઓએ મંત્રી તરીકે સંસ્થાની સુંદર સેવા કરી હતી.

તેમના સ્વર્ગવાસથી આ સંસ્થાને મોટી ખોટ પડી છે. તેમના આત્માને ચિરશાંતિ પ્રાર્થીએ છીએ અને તેમના કુટુંબ પર આવી પડેલ આ આપત્તિ પ્રત્યે સમ્બેદના પ્રગટ કરીએ છીએ.

શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથ જૈન દેરાસરની કાર્યવાહક કમિટીની મીટીંગ આજરોજ દેરાસરે મળી હતી અને તેમાં નીચે મુજબનો ઠરાવ પસાર કરવામાં આવેલ છે.

આપણી કમીટીના સભ્ય શ્રીયુત શાહુ બદવજીભાઈ ઝવેરભાઈ સં. ૨૦૩૨ના કાર્યક વદ ૧ બુધવારે રાત્રે સ્વર્ગસ્થ થયા તેથી ઘણીજ હીલગીરી થાય છે. તેઓશ્રી દેવશુર ધર્મ પ્રત્યે અનન્ય શ્રદ્ધાવાળા હતા. આપણી કમીટીમાં સક્રીય ભાગ લેતા હતા અને પોતાની કિંમતી સલાહ સૂચના આપતા રહેતા હતા. તેઓશ્રીનાં અવસાન બદલ આજે મળેલી મીટીંગ હિલગીરી દર્શાવે છે અને તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખ માટે સમવેદના વ્યક્ત કરે છે.

સ્વર્ગસ્થના આત્માને શાસનદેવ શાંતિ આપે એવી પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

તેમનાં કુટુંબીજનોને આશ્વાસન આપવાનું ઠરાવવામાં આવે છે અને બે મીનીટ મૌન પાળી ત્રણ નવકાર મંત્ર ગણી શાંતિ ધરે છે.

ઉપરોક્ત ઠરાવ તેમના કુટુંબીજનોને સેક્રેટરીની સહીથી મોકલવાનું ઠરાવવામાં આવે છે.

ધીરજલલ હુકમદાસ

સેક્રેટરી

શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથ જૈન સ્વેતામ્બર

દેરાસર કમીટી-ભાવનગર.

અમૃતની પરબ

હુનિયામાં જીવન સહુને પ્યાર લાગે છે; મરણ સહુ કોઈને અકાર લાગે છે. છતાં અમરજો કોઈને મળતો નથી અને મરણના પંદમાંથી કોઈ બચવા પામતું નથી. જન્મેલનું મૃત્યુ એજ કુદરતનો અદલ ઇન્સાફ છે; એમાં ન કોઈ તરફ લોભાન કે ન કોઈ તરફ પક્ષપાત-બાણે જન્મ-મરણના તણાણાથી જ સંસારનો પટ વણાતો રહે છે.

કોઈ પ્રાણી આવે છે, કોઈ બચે છે; અને એ રીતે જગતની અખંડ ઘટમાણ ચાલતી રહે છે પ્રાણીના જીવનનાં આદિ અને અંત ભલે હોય, સંસારની વણઝર તો અનાદિ-અનંત છે. એને ન શરૂઆત, ન છેડો છે. એ તો પેલા બળબળ વહેતા અખંડ ઝરણા જેવી વાત સંભળાવે છે મારા કિનારે માનવી આવે કે જાય, હું તો સદાકાળ વહેતું વહેવાનું.

('યુર ગૌતમસ્વામી'માંથી સાંભારેલું છે.)